

Fides Quaerit Intellectum.

1899—1900.

De verslaggever over het corpsjaar dat weder achter ons ligt, heeft in vele opzichten eene aangename taak te verrichten. We kunnen toch met gerustheid constateeren dat het een goed jaar voor ons corps is geweest. Met blijdschap en dankbaarheid zien we er op terug. Er was leven en geestdrift in onze gelederen, hetwelk zich gedurig frisch en krachtig openbaarde. Onvergetelijke dagen hebben we doorleefd, die getuigenis aflegden van een bloeiend corpsleven. Ons corps bezit de liefde van ons hart en waar het onze krachten vraagt om te streven naar het hoogheerlijke ideaal dat ons bezielt, daar staan Fides' zonen pal, getrouw in den strijd, schouder aan schouder, om te leven, te werken en te worstelen. Het vervlogen jaar gaf hiervan de duidelijkste blijken. Veel werd van de leden gevraagd, doch met overgegevenheid des harten werden alle hun ten dienste staande gaven en krachten aan het corps gewijd.

Doch laten we de voornaamste gebeurtenissen in geregelde volgorde memoreeren. Zagen we aan het einde van den vorigen cursus vele goede krachten noode heengaan, onze gelederen werden door nieuwe strijders aangevuld. Gelukkig werd niemand ons door den dood ontnomen. Een viertal oud-leden werd met blijdschap weer in ons midden opgenomen en op den 16^{den} November werden 11 novitii, na het houden eener rede door den praetor, in ons corps inge-